

Vánoce

Vyprávění o narození Pána Ježíše nezačíná slavně, ale docela obyčejně a drsně:

"Maria porodila svého prvorozeného syna, zavinula ho do plének a položila do jeslí, protože v zájezdním útulku nebylo pro ně místa."

Zde je někdo nevítaný, zůstává bez šancí. Víтали ho jenom chudí pastýři.

Kdyby se Ježíš narodil dnes v našem městě, v naší vesnici, vypráví jedna vánoční hra, bylo by všechno jinak. Přijali bychom jej s radostí, obstarali bychom pro něho byt, poslali snad květiny a oznámení o jeho narození. Jistě bychom jej

nevyhnali, naše dvěře by mu byly otevřené. Tak to líčí hra o jeslích... ale přesto zůstává nejistota. Celá hra končí jednou větou: A kdyby se opravdu narodil, poznali bychom jej? Měl by u nás nějakou šanci? Přijali bychom jej do našeho života?

Chci-li někoho vpustit do mého domu, pak mu přijdu otevřít dvěře. Tato epizoda se odehrává snad každý den u našich dveří. Neodehrává se i v mém srdci?

Vánoce to znamená: Otevřít dokořán dvěře našich srdcí. Popřát šanci našemu bližnímu - tím dát šanci i Bohu. Když dvěře zůstanou zavřené - ach - to nejsou vánoce. Potom to nejdůležitější se odehrává bez nás a zůstaneme sami s dárky a svítícím vánočním stromkem.

Dát šanci manželovi, manželce, kde něco už delší dobu nehraje, dát šanci starým rodičům, známým i vzdálenějším a jiným a jiným... všude jsou vánoce. V těch přijímaných bližních přichází narozený Ježíš.

Dát šanci i sobě.

Vánoce nejsou jen svátky bohatě ozdobeného stromečku. Vánoce nejsou jen dýchat vůni hořících svící.

Vánoce mi nabízejí čas uchopit šanci. Tak jak ta nejkrásnější výzdoba zhoří, tak může propadnout i dítě v jeslích, Bůh jako člověk. Šance vánoce nás vede hlouběji prožít malé dítě v jeslích, Ježíše Krista, našeho Spasitele. Podaří-li se nám otevřít zcela naše srdce, pak vánoce budou mít své pokračování ve všech dnech našeho života.

Přeji vám všem, abyste měli otevřené srdce pro volání našeho Vykupitele Ježíše Krista a prožili letošní vánoce s Ním v radosti a pohodě.

Otec Josef Šmíd

Vánoční bohoslužby 2000

24. 12. 2000 - Štědrý den - neděle - Půlnoční

21.00 - Winterthur - Rosenberg v kapli.

23.00 - Curych - Aemtlerstr. 49
v dolním kostele Božského Srdce

25. 12. - pondělí - Slavnost Božího narození

10.00 - Solothurn - Spitalkirche Hl. Geist

15.00 - Bern - Segantinstr. 26 v kryptě kostela
bratra Klause
vánoční dny: služba nemocným

30. 12. - sobota - 18.00 Winterthur

31. 12. - Svátek Svaté rodiny Ježíše Josefa a Marie

16.00 - Curych - děkonná bohoslužba

18.00 - Winterthur - děkujeme a vstupujeme do
Nového roku 2001. Po mši sv. silvestrovské posezení
v klubovně.

1. leden 2001 - neděle - Slavnost P. Marie Matky Boží
světový den modliteb za mír

10.15 - Rüti - Tann. Společná mše svatá s místní
farností. Máme zpívat aspoň jednu českou koledu.

19.00 - Curych - Novoroční bohoslužba

6. leden 2001 - sobota - Slavnost Zjevení Páně

18.00 - Winterthur

7. leden - neděle - Slavnost Zjevení Páně

10.00 - Luzern v kryptě Karlskirche

19.00 - Curych . Končí vánoční doba

O vánocích vypomáhá Otec Přerovský Oldřich z Říma.
Rád tuto službu dělá

Práh věčnosti v roce 2000 překročili:

Němec František	Dvořáček Zdena	Vogel Bela
Holeček Antonín	Lopašovský Jan	Kučera Ladislav
Novák Jaromír	Kozák Jiří	Peroutka Dagmar
Wetzchenwald Iren	Vávra František	Blaha Rudolf
Gruncl Pavel	Nápravník Jiří	Strnad Jaroslav
Rezková Miluše	Pátková Marie	Kanda Josef

Na společnou cestu v manželství se vydali:
Pokorný Jana + Schneider Petr

Prosimě Tě, Pane.

Novomanžele provázej svou láskou a požehnáním.
Zemřelé přijmi do věčné slávy ve svém království.

Neúnavný misionář

Ve svých devatenácti letech opouštěl Jan Med svou vlast. Hořel touhou pracovat v misiích. Odešel do Indie. Tam studoval a byl vysvěcen na kněze. Protože si osvojil ducha svatého Jana Boska, zakladatele salesiánů, věnoval svou práci nejdříve formaci budoucích salesiánů v noviciátu. Stal se provinciálem, vedl indické salesiány. I přes všechny potíže a problémy se nedal nikdy znechutit. Důvěřoval Bohu a Panně Marii. Pod jeho vedením společnost salesiánů rostla a sílila, neb byl moudrý a přátelský ke všem a získal si jejich lásku. Jako provinciál vedl indické salesiány 18 roku. Kádykoliv se zastaví v našem domě salesiáni z Indie, ptám se na jméno Otce Meda a všichni ho znají a vypráví o něm s vděčností.

Nyni Otec Jan Med má už 85 roku. (Z toho 65 roku v Indii). Neodpočívá. Zakládá školy pro chlapce a děvčata. Má stále mnoho plánu. Jen opakuje: pokud mi Bůh popřeje zdraví, nepřipouští, že by se měl vrátit do své vlasti. V Indii je jeho poslání a domov. Zůstává chlapcům i děvčátům věrný. Jeho skromnost a obětavost v šíření slova Božího zemře až s ním.

V posledním svém dopise děkuje našim krajanům za jejich pomoc a prosí pokorně opět. Jeho prosbu o nějaký peněz, draží krajané vám přednáším v tomto vánočním Hlasu misie.

Pošlu mu okamžitě vaše dary bez administrativní ztráty. Proto přikládám složenku, buďte velkodušní.

Platí slovo Kristovo: Co jste učinili jednomu z mých nejmenších a nejubožejších, mě jste učinili.

* * * * *

Zapomětlivé město (Bruno Ferrero)

V jednom menším městě, které se ničím nelišilo od mnoha ostatních, se začali dít divné věci.

Děti zapomínali psát úkoly, dospělí si zapomínali zouvát boty, když šli do postele, nikdo už nikoho nepozdravil.

Dveře kostela zůstávaly zavřené. Zvony přestaly zvonit. Nikdo si už nepamatoval modlitby.

Jednoho pondělního rána se učitel zeptal žáku: "Proč jste včera nepřišli do školy?"

"Vždyť včera byla neděle!" odpověděli žáci. "V neděli se do školy nechodí."

"Proč?" zeptal se učitel.

Žáci nevěděli, co mají odpovědět.

Blížily se vánoce.

"Proč se hrají koledy?"

"Proč jsou na vánočním stromku svíčky?"

Nikdo to nevěděl.

Dva kamarádi se pohádali - křičeli na sebe, až ztratili hlas. "Teď už nemám žádného kamaráda," pomyslel si smutně jeden z nich. A nevěděl, co dělat.

Město bylo čím dál šedivější a smutnější. Lidé byli den ode dne sobečtější a hádavější.

"Jako bych na něco zapomněl," říkali všichni.

Jednoho dne se přihnal silný vítr a vzal s sebou i kostelní zvony. Ten nejmenší přitom zazvonil.

Najednou se všichni lidé zastavili a podívali se nahoru. A jeden za všechny zvolal: "Už vím, na co jsme zapomněli - na Boha!"

Na tomto světě je naděje jen proto, že pořád ještě zaznívá Boží jméno. Miliony lidí s ním spojují radosti i obavy svého života. Je to jediné jméno, které na sobě nese tíhu lidstva a které dává všemu smysl. I proto ho nesmíme přestat vyslovovat s úctou a důvěrou.

Z naší kroniky - různé

Padesátka našich žen a mužů z celého Švýcarska se rozloučili v neděli 22. října s Otcem Vladimírem Tomečkem, jesuitou z Brna.

V domě schönstattských sester nad jezerem Wallenským svým vtipným slovem otevíral naše duše pro působení Ducha svatého. Jsme mu moc vděční. Radost zářila z očí všech. Otec Tomeček vás všechny pozdravuje ze svého nového působení Lidečka na Valašsku.

* * * * *

Ve Winterthuru jsme oslavili 95 roku života paní "Aničky" Šmídové. Jako nadšená sokolka, která absolvovala všechny sokolské slety, řídí se zásadou: "ve zdravém těle zdravý duch." Obnovuje se vždy pravidelnou návštěvou našich bohoslužeb ve Winterthuru. Gratulujeme! Buh jí dej dobré zdraví, radost i nadšení až do stovky.

* * * * *

Většina z vás znáte časopis "KLUB".

Před třiceti lety jej založil Otec Vilém Vondra. Rozloučil se s námi beze slov v Mrtvém moři, odkud Buh jej povolal roku 1986 při naší pouti do své slávy.

Ve vydávání pokračovala dál sama sestra Peter Šmehlíková Franziska. Dělala tuto práci s velkou obětavostí. Příští rok oslaví "80", cítí nedostatek svých sil a odchází do zaslouženého duchodu. Velkým dodavatelem zpráv byla paní Keressenbrocková Marie G. ze Ženevy.

Oběma děkujeme za služby české misii. Nástupce se nenašel žádný.

Jediným pojátkem mezi námi zůstává HLAS MISIE, který držíte v rukou, i když příští rok bude vycházet jen 4x, kvůli velkému zdražení poštovního.

* * * * *

25. listopadu na večírku mladé české generace jsem se mohl moc smát při legračním programu, který mladí představili s velkým vtipem.

* * * * *

A Z B

8004 Zürich

Postretour:
Tschechische kath. Mission
Brauerstr. 99 , 8004 Zürich

Pravidelné české bohoslužby

<u>Zürich:</u>	každou neděli v <u>19 hod.</u> v kryptě kostela Božského Srdce. Aemtlerstr. 49
<u>Winterthur:</u>	každou sobotu v <u>18 hod.</u> u kostela Sv. Ulricha Seuzacherstr. 1
<u>Rüti-Tann:</u>	každou první neděli v měsíci v <u>9.15 hod.</u> v kapli vedle katolického kostela
<u>Bern:</u>	každou 2. neděli v měsíci v <u>9 hod.</u> v kryptě u kostela Bratra Klause. Segantinistr.26
<u>Aarau:</u>	každou 3. neděli v měsíci v <u>10 hod.</u> v sále pod kostelem sv. Petra a Pavla
<u>Luzern:</u>	každou 4. neděli v měsíci v <u>10 hod.</u> v kapli kostela sv. Karla u Karlsbrücke

Každý čtvrtek SPOLEČENSTVÍ MODLITBY. V 19.45 mše svatá, po ní modlitba růžence v kostele sv. Jana Boska - Feldstr. 109. Zürich.

První pátek v měsíci mše sv. v kapli kostela Božského Srdce, v 19.30 Aemtlerstr. 49, Zürich

Co bude?

2. února - Svátek Uvedení Páně do chrámu "Hromnic". Světi se svíce.

* * *

Postní doba začíná 28. února popeleční středou.

Necháme si označit hlavy popelem, je to symbol naší pomíjivosti: V době postní nás provází trpící Kristus a přivede nás přes naše pokání k vítězství nad zlem a hříchem. Nechejme se obdarovat jeho odpuštěním, aby zazářilo v naší duši světlo.

*

Malé překvapení v době postní můžeme prožít v **sobotu 17. března** ve Winterthuru, kdy věnujeme pozornost patronu Církve, svatému Josefu.

* * *

Postní příprava na velikonoce bude vrcholit pro mnoho z nás **duchovní obnovou** ve **Flüeli-Ranft**. Klausenhof. Vede Otec Josef Koláček. SJ z vatikánského rozhlasu.

Začínají **5. - 8. dubna**. - Květná neděle

*

Velikonoční program obdržíte včas.

Nemohu přehlédnout důležitou zprávu: V neděli **13. května** pouť do Einsiedeln vede Otec světic biskup Josef Hrdlička z Olomouce..

Katholische Mission für Tschechen, 01/241 50 25 i Fax
P. Josef Šimčík, Brauerstr. 99 ; 8004 Zürich
Offset Holend AG - Hardturmstr. 82 ; 8005 Zürich
Abo: 7.- sFr. Jährlich: 6X

Na prahu nového roku 2001.

Starý rok za pár dní zapadne. s touhou hledíme do roku nového. Jak jej prožít? Kdo nám dá dobrý recept?

Píši s chvějící se rukou: Není to vubec lehké napsat něco pozitivního. Ale do toho!

Vezmi pořádnou hliněnou nádobu, vyčisti čistou vodou dobrého poznání, vydrhni ji ostrým pískem odpuštění, odstraň hořkost i zápach, malichernost a strach, aby nic jedovatého a poskvrněného nevstoupilo s tebou do nového roku.

Pak hod' do nádoby 5 kilo naděje. bez ní by už start byl prohraný. půl kila spokojenosti. bez ní by byl každý den soužením. 1 kilo mírnosti a vyrovnanosti. aby nebyl každý den uřícený. ale vyrovnaný. je potřeba mnoho trpělivosti a dobrou dávku humoru, jinak bude nový rok nesnesitelný. Ohleduplnost a pokora by neměla scházet. nejsi žádným - pupkem světa. Dobrá porce optimismu je potřebná, jinak budeš jen smutně hloubat.

Pořádně všechno zamíchej a přilévej vždy olej důvěry v Boha. Zahřivej všechno nad ohněm lásky a dbej na to: obsah nesmí zchladnout. Každý den přidej lžici silné modlitby. nepřepadne tě zoufalství, malomyslnost. Rok nebude zatemněný, důvěra a naděje vše projasní a požehnání Boha tě bude provázet.

V roce 2001 po našich bohoslužbách ve čtvrtek v 19.45 hod. budeme věnovat každý třetí týden bibli. Proč třetí týden? Bohoslužbu v tento den můžeme slavit jen v aule italské misie. Těším se na vás...